

Vychází 1., 10., 20. každého měsíce o 11. hod.
Expedice se nachází na ostrově Kampa 508—III.

Předplatní podmínky:
Pro Prahu: čtvrtletně 90 kr., půlletně 1 zl. 80 kr., celoročně 3 zl. 60 kr.

(Předplacení pro Prahu přijímá též Národní knihkupectví **Em. Petřika**.)

DALIBOR.

S poštou v říši rakouské: čtvrtletně 1 zl., půlletně 2 zl., celoročně 4 zl.

V státech německých: čtvrtletně 25 stř. gr., půlletně 1 tol. 20 stř. gr., celoročně 3 tol. 10 stř. gr.

Pro Rusko: čtvrtletně 1 rubl, půlletně 2 rubly, celoročně 4 rubly

Časopis pro hudbu a umění vůbec.

Edvard Nápravník.

(Pokračování.)

Strávil prázdniny v Dašicích, kdež v září 1860 s kontrabassisty Aloisem Melišem a A. Vostřebalem hudební akademii uspořádal, přibyl o sv. Václava osvěžen opět do Prahy. V listopadu 1860 vypsány byly dvě ceny za nejlepší hudbu na písně: „I šepce kvítí“ od Ant. Körschnerové a „Poletuje holubice“ od Vác. Crhy. Povzbuzen dobrým výsledkem skladby své „Lovecké“ pustil se chutě do komponování první písně, která jeho vkusu a fantasií lépe svědčila.

Mezi tím účastňoval se Nápravník, jsa horlivý národovec, v hudebních zábavách směřujících k osvěžení společenského života a k probuzování národního uvědomění. Když redaktor těchto listů na začátku prosince 1860 podobné zábavy pod názvem „Humoristické věnečky“ pořádal, bral Nápravník v nich značného podílu. V prvním věnečku přednesl na piano Dithyrambu od Vác. Tomaška a „Zefíra“ od Bed. Kittla s takovou bravourou a elegancí, že ještě na všeobecnou žádost „Scherzopolka“ od B. Smetany a janičárský pochod od Ant. Rubinsteina přidati musel. V druhém věnečku (12. pr.) účinkoval v hudebním žertu: „Koncert na prázdné struny“ od V. H. Veita. Nebude snad od místa, podáme-li zde jména oněch, kteří v žertu tom spolupůsobili; jsou to veskrz čeští skladatelé: Ed. Nápravník, skladatel opery „Nižegorodci“ — Karel Bendl, skladatel „Lejly“ — K. Šebor, skladatel „Templářů, Drahomíry, Husitské nevěsty“, pak skladatelé sborů: Jind. Pech, Fr. Pivoda, Ferd. Heller, K. Slavík, Horejšek a zesnulý virtuos na cello a skladatel Karel. —

Kompoziční talent Nápravníkův osvědčil se nejskvěleji při svrchu udaném vypsání ceny. Mezi 20 skladbami obdržel Nápravník *první cenu* za píseň „I šepce kvítí“ s heslem „Pějme vlasti“ a Karel Bendl *první cenu* za píseň „Poletuje holubice.“ O písni Nápravníkově vyslovili se tři soudcové: prof. Fr. Blažek, Fr. Vogl a Leop. Zvonař co nejprůzračněji. „Píseň s heslem „Pějme vlasti“ dí Blažek, „je živá, vzletupná a průvod velmi dobře volený. Skladatel prozrazuje důkladné znalosti hudební a píseň sama zasluhuje *první cenu*.“ — Fr. Vogl pravil o ni: „Nápěv má vysoký vzlet a píseň sama je zpěvná až na nepohodlné B, které by se ale snadno tónem G nahradilo. Píseň ta se mi nejlíp líbí a já bych jí přiřkl *první cenu*.“ — Leop. Zvonař vyslovil se o ni, jak následuje: „Píseň „I šepce kvítí“ je živá a průvod dobře volený. Má

do sebe hudební ceny a hodí se dobře k přednosu ve větší smíšené společnosti.“

Od té doby počal Nápravník, jenž se též zúčastnil v zakládání zpěváckého spolku „Hlaholu“, rozvíjet značnou skladatelskou činnost. V prvním Melišově hudebním věnečku (v únoru 1861) přednášel svou nejnovější fantasií na české národní písně „České perle“, která v červnu 1861 tiskem vyšla. Fantasií tuto věnoval Ed. Nápravník šlechtnému Janu hraběti z Harrachů a obdržel od něho na památku skvostnou náprsní jehlici. O vnitřní ceně „Českých perlí“ (op. 3) vyslovil se Förster, tehdejší kritik „Dalibora“, jak následuje:

„Nedrže se obyčejné formy variace spracoval Ed. Nápravník čtyry písně: Když měsíček spanile svítil — Horo, horo vysoká jsi — Pod dubem za dubem — Hej Slované — velmi brillantně a duchaplně spojiv je variováním a buď částečným buď celistvým užitím čtyř temat tak obratně a vkusně mezi sebou, že se hodí tato fantasie právě co do formy ku každému koncertnímu přednosu. Ed. Nápravník vystupuje zde co naskrz rutinovaný a nejen v nástroji, nýbrž i v hudební theorii dokonale sběhlý skladatel. Nápěvy za základ položené jsou ovinuty brzy něžnou figurací v pravé ruce, brzy však sršivě hrnoucimi se oktávnými chody v levici a jakkoliv žádné z těchto zde zpracovaných písní nemůže se dáti co do provedení jakási přednost, dlužno přece podotknouti, že si pan skladatel ponechal k závěrku nejlepší a že píseň „Hej Slované“ nejprv levici pak pravice ji přiděliv s takovou volností varioval, a takým pletivem zajímavých figurací ozdobil, že z nich vždy proniká thema co žárná hořící nit, a že musí docíliti při obratném a rázném přednesení velkolepého efektu.“

Úsudek tento potvrdil později i známý hudební paedagog J. Proksch, jenž se o fantasií „České perle“ v listu k Nápravníkovi následovně vyjádřil:

„Vaše skladba zasluhuje všeho povšimnutí; neboť vy jste ni obohatil českou hudební literaturu klavírní o *značné dílo*. Themy jsou obezřele voleny, s obratností a vkusem provedeny a spracovány. Kus ten hodí se pro svůj efektní účinek k veřejné koncertní produkci a vezmu ji při své celoroční zkoušce do programu.“

Povzbuzen hluchou pochvalou, které se mu dostalo za přednos fantasie „České perle“ ve veřejných produkcích jak v Praze, tak i na venkově, na př. v Berouně (3. února); umínil si Nápravník, že složí nějakou ouverturu na české národní písně pro celý orchestr; neboť podobné ouvertury od Fr.

Škroupa a Tittla byly už příliš známy. As v březnu 1861 dokončil Nápravník ouverturu tu, již jménem „Vlasta“ pokřtil a která poprvé dne 8. dubna v národní besedě od orchestru Komzákova s výsledkem skvělým provedena byla. Overturu tu věnoval Nápravník Karlu knížeti ze Schwarzenberku. Čtyry dukáty, které byl Nápravník za dedikaci obdržel, odevzdal jeho přítel E. M. jistému spisovateli na sepsání vhodného libretta operního pro Nápravníka, které však bohužel skladatelovým požadavkům nevyhovělo. Na to skomponoval Nápravník novou fantasii na české národní písně „Loučení“ (op. 5), která vyšla co příloha k Daliboru.

As v polovici lipna 1861 přibyl ruský kníže Jusupov do Františkových lázní a povolal k sobě telegrafickou cestou Nápravníka, jenž mu byl prostřednictvím prof. Morice Mildnera doporučen, do Františkových lázní. Nápravník obdržel, nebyv právě v Praze, pozdě telegram a obává se, že by knížete nezastihl, psal mu ve své záležitosti a kníže byl srozuměn s výmínkami, které si byl Nápravník vyhradil a přijal jej za svého kapelníka a v případě, že by orchestr svůj rozpustil, za svého pianistu.

(Dokončení.)

Slovo o ruské hudbě světské (dramatické a instrumentální).

(Pokračování.)

Jednota přijala na se jméno: *Ruská hudební společnost*, a její účel jest: vzdělávati a povzbuzovati vlastenské talenty, rozšiřovati důkladné porozumění hudbě u obecnstva nejvýtečnějším provedením co možná skladeb všech škol, všech časů a všech mistrů, zvláště ale školy klasické; vypisovati ceny na skladby všech druhů, které poctěny buďtež zlatými, stříbrnými medailiemi jakož i peněžnými odměnami; poskytovati začátečnickům možnost, by své skladby slyšeli a je obecnstvu předvedli: mladé talenty k jejich dokonalému vzdělání na útraty jednoty do ciziny posílati a t. d.

Jednota tato stojí pod bezprostřední protekcí umění milovné a duchaplné velkokněžny Heleny. Jednota snaží se každoročně dávat 10 velkých koncertů, 6 komorních zábav a dvě oratoria. V každém z 10 koncertů musí býti číslo od ruského skladatele, a dle možnosti má v každém koncertě ruský umělec spoluúčinkovati. Ředitelem koncertů byl až do roku 1867 Antonín Rubinstein, komorní virtuos velkokněžny Heleny, který se stal od této doby takorůžka duší veškerých hudebních podniků a kouzelnou osou, o nižto se vše otáčelo. Rubinstein byl po 10 let hejčkaným miláčkem Petrohradského obecnstva; každý koncert, v němž spoluúčinkoval, došel všeobecné pochvaly a největšího úctavenství. Nejvíce působil ovšem Rubinstein v ruské hudební jednotě. By se mladé talenty ruské v hudbě vzdělávati mohly, shodla se jednota s paní Nissen-Salomonovou, Picciolim, Lodim a Dütschem, by chudé chovance bezplatně zpěvu a elementárním základům hudby vyučovali.

Aby jednota svého cíle u rozšiřování hudby v celé zemi dosáhnouti mohla, zařídila ve větších městech ruských filiálky a skutečně založena byla roku 1860 v Moskvě podobná jednota, jejížto ředitelové byli: kníže Obolenský, Lostev, Jakuncikov, Kiselev a Mikuláš Rubinstein, bratr Antonínův.

Dirigentem koncertů jest Mikuláš Rubinstein. Hudební jednota Petrohradská hodlala zařídit *pěveckou školu* v Charkově, pak hudební filiálky v Tule a Saratově; avšak není nám povědomo, zdaliž chvalný ten úmysl provedla. R. 1863 zařízen byl přičiněním Čecha Františka Hofbauera v Rize *první ruský zpěvácký spolek mužský*, jenž si obral za úkol, pěstovati až dosud málo vzdělávaný zpěv pro mužské hlasy. Nejzáslužnější dílo ruské jednoty hudební, o něž se již roku 1860 vřele zasazovala, jest však zaražení *hudebního konservatoria* v Petrohradě, které dne 17. října 1862 otevřeno bylo. Protektorkou ústavu tohoto jest velkokněžna Helena Pavlovna a ředitelem Antonín Rubinstein, který až do r. 1867 místo to spravoval, načež odstoupil. V konservatoriu účinkovali: roku 1863 Moravan Hynek Vojáček (hudební theorii pro dámy), E. Ljadov (hudební theorii pro pány), N. Zarembo (komposici), Davidov (theorii hudby), A. Rubinstein (instrumentaci), paní Nissen-Salomonova (zpěv pro dámy), Piccioli, Gamiéri, Catalano (zpěv pro pány), A. Dreyschock, A. Rubinstein, Leszeticiki, Gerke a jejich adjunkt Peterson, Villoing, Fau, Ark, Čech Černý (piano), Stichl (varhany), Wieniawski a adjunkt Feriajevič (housle), C. Schubert a jeho adjunkt (Čech) Seifert (cello), Ferrero (kontrabas), Luft (hoboj), Ciardi (flétina), Cavalini (klarinet), Krankenhagen (fagot), Metzdorf (plechové nástroje), Zabl (harfa). Zařízením konservatoria v Petrohradě stala se skutečná veliká reforma v hudebních poměrech ruských, reforma, která bude mít nejrozhodnější vplyv na vývoj národní hudby ruské; neboť nedá se pochybovati, že z ústavu toho vyjdou v brzkou dobu důkladně theoreticky i prakticky vzdělaní hudební umělci, kteří buď výkonně neb tvůrčím svým talentem náležitě platnosti dodají hudbě národní.

Tyto důvody přiměly také hudební jednotu v Moskvě, že i zde založeno jest roku 1866 *konservatorium hudby*, v němž ředitel Mikuláš Rubinstein, Ferd. Laub, Wieniawski, paní Alexandrová a jiní slavní umělci účinkují. Že se podobná učiliště i v Oděsse, Charkově, Kijevě a jiných městech ruských zakládati budou, dá se předvídati; neboť jen tímto způsobem dodělá se Rusko národních hudebních umělců. Ačkoliv ruská hudba ještě tak dalece nedospěla, aby měla v každém odvětví proslulé representanty; může se přec honositi alespoň v některém znamenitými umělci.

V posledních třiceti letech prosluli co skladatelé věcí *orkestrálních, instrumentálních a vokálních*: A. N. Věrstovský v Moskvě (vokální skladby: *Gozoid a Omír soupeřové, Výkup barda, Černý šprým*, ouvertura jásavá, hymnus *Veliký je hospodin*, hymny vojenské atd.), Michal Glinka (ouvertury *Kamarinskaja, Vospominanja Sevilji*, synfonii *Jota aragonesa* atd.), Michal Vielhorský (skladby pro zpěv a dle udání Ad. Adama opera), Aleksěj Lvov (císařská hymna *Bože cara chraň* na text od Žukovského, válečné sbory pro vojenské sbory pěvců, kostelní skladby a t. d.), Dargomyjský (skladby pro zpěv a t. d.), *Kuj* (scherzo pro orchestr), *Musorský* (scherzo pro orchestr a t. d.), K. N. Ljadov (fantasie na ruské písně pro orchestr), *Guzakovský* (synfonie), *Gurilev* (romance), a v nejnovějším čase genialní Antonín Rubinstein, jenž rozvinul v skutku obrovskou činnost, složiv mnoho skladeb pro piano housle a t. d. s orchestrem, písně, skladby vokální, 3 synfonie, oratorium *Ztracený ráj* (op. 50), dvě německé opery atd., kteréžto skladby po celé Evropě s pochvalou provozovány

jsou. Antonín Rubinstein osvědčil se více co skladatel kosmopolitní než čistě ruský, drže se ve svých skladbách Mendelssohna a Beethovena.

V oboru *komorní hudby* vynikli co skladatelové *Afanasjev*, jenž obdržel za své kvarteto od ruské hudební jednoty první cenu, pak *Kastriot Skanderbeg*, jenž za kvarteto druhou cenou poctěn byl, a Antonín *Rubinstein* (okteto op. 9., *Deux Trois* op. 15.), *Trois Quatuors* (op. 17), sonaty pro piano a housle, *Trois Quatuors*, op. 147, které náležejí k nejlepším plodům novější skladby komorní hudby.

Co skladatelové pro *jednotlivé nástroje* osvědčili se *Michael Vělhorský* (skladby pro cello), *Alexěj Lvov* (skladby pro housle), *Modzielevský* (skladby pro cello), *Davidov* (koncerty pro cello), *Ant. Rubinstien* (koncertní skladby pro piano, housle atd.).

Co *výkonní umělci* požívají takřka světové slávy *Matiáš Vělhorský*, o němž *Adolf Adam* praví, že je znamenitý virtuos na cello, s nímž jen *Servais* zápasiti může; dále *Alexěj Lvov*, který byl svého času jeden z nejslovutnějších virtuosův na housle a v kvartetní hře takřka nedostížitý. Spůsob hry *Lvova* tvoří skutečný trojzvuk hry *Spohrovy*, *Lipinského* a *Rolly*; spojuje ve své hře sílu a jadrnost *Spohrova*, slovanskou srdečnost a jemnost *Lipinského* a zápal a vášeň *Rolly*. *Davidov* považuje se za jednoho z nejslavnějších virtuosův na cello, a konečně *Antonín Rubinstein*, jenž se skví co meteor mezi koncertisty na piano, jsa gigantem v rozsáhlé říši klavírní hudby. Velkou naději vzbuzuje v nejnovějším čase nadaný skladatel národní *Balakirev*. Konečně dlužno se zmíniti o výstředním zvláštníku mezi ruskými skladateli, totiž *Alexandru Lazarevu*, jenž svou směsici neorganicky stavěných melismů za jedinou pravou, v duchu a charakteru Slovanů drženou hudbu vyhláší. V skladbách *A. Lazareva*, roku 1859 ve Vídni provozovaných, nezaznívá ani melodicky, ani harmonicky, ani rytmicky struna slovanského genia; jsou to pracně při klavíře sestavené akordy, bez plánu a tříbení do partitury vepsané.

Zájmy hudební zastupují hudební časopisy, z nichžto nejhlavnější byl *Musikalný a teatralný věstník*, jehož podnikatelem byl *Ant. Kantski*. Redaktorem téhož listu byl *Rappoport*, jenž měl po boku duchaplného kritika *Sérova*. Bohužel zašel r. 1860 časopis tento netečností *Rappoportovou*. V posledním čase vyvinuli se co výborní kritikové hudební *Serov*, *Stasov* a jeho bratr *Rastislav*, pak *Tolstoj*, známý co výtečný skoumatel v oboru církevního zpěvu. Co spisovatelé hudební vynikli i za hranicemi *Alexandr Ulibišev* (zmř. 1858) svým duchaplně psaným dílem *Nouvelle Biographie de Mozart* (Moskva 1843, 3 svazky), v němž kriticky a aestheticky rozebírá skladby *Mozartovy*, a pak svým roku 1857 v Lipsku vydaným spisem *Beethoven, ses critiques et ses glossateurs*, který však na jednostrannost trpí. Dále *Lenz*, jenž sepsal kritické dílo ve franštině o *Beethovenovi*, *Jusupov*, jenž vydal v Paříži *Histoire de la Musique en Russie*. První svazek obsahuje dějiny církevního zpěvu, a druhý měl obsahovat dějiny světské hudby v Rusi; *Veselovský* sepsal dílo *O písniích slovanských* (v Moskvě).

Úvahy.

Sbírka čtvero zpěvů pro smíšené hlasy; pořádá Karel Bendl. Op. 28. Nákladem Starého a Vítka v Praze.

V nynější době, kde se v městech a městečkách našich počinají tvořiti vedle už zdárně působících mužských pěv. jednot i *ženské pěvecké spolky*, bje potřeba původních čtvero zpěvů do očí a věru dobyt si p. *Karel Bendl* nemalé zásluhy, že potřebě té rychle vyhověti se snažil drže se přísloví: *Bis dat, qui cito dat*, (*Kdo dá včas, dá dvakrát*). *Bendlovy* čtvero zpěvy, jichž se nachází šest v sešitu, jsou hudební obrázky lyrického ponejvíce obsahu v malých, ale pěkných rámcích, které vynikajíce svěžím koloritem a souměrností stínu a světla, milý dojem na každého učiní. Veškerá tato čísla: *Ty malé milé pomněnky od Heyduka*. — *Touha od M. Čacké*. — *Přilítlo jaro od Vít. Háčka*. — *Milenko drahá dobrou noc od V. Háčka*. — *V tak mnohem srdci temno jest* od *Gust. Pflagra* vyznačují se pěknou, jednoduchou, slovům úplně přiměřenou melodií a harmonie svědčí zároveň o výborném pojmutí slov básnickových a trefném charakterisování slov zvláště tam, kde se naskytla skladateli k tomu vhodná příležitost, což jmenovitě platí o básni: *Přilítlo jaro* a *Milenko drahá dobrou noc*. Skladatel líčí přilítnutí jara a vylítnutí pěnkavy z hnízda mimo čerstvý pohyb (*allegro*) a lehký těkavý takt ($\frac{6}{8}$) a drobné rhytmisování not, hlavně melodií, upraviv ji v eurythmickém ohledu tak, že se pocitují jen velmi slabě její úryvky a že tvoří ustavičný tok a jediný celek až k slovům jiného významu. Avšak komponista nezapomněl v průběhu této melodie ani na význam jiného pocitu nadešav na slova: „*Jaro že snilo sen tak dlouhý*“ alespoň volnější pohyb. Přišed k slovům: „*Z větví se lístek tlačí ven a ptáčkům z hrdla hlásky*“ volil sobě skladatel zdlouhavější tempo, poklidnější takt a rytmus a abychom se tak vyjádřili slabší tóninu (spodní dominantu) a odstav se zde na slova: „*A v nádrech srdci mlaďoučkém, tam klíčí poupě lásky*“ úplně sentimentálnosti pokračuje v tomto směru až k první myšlence, kterou končí na slova předešlá. Nenáležíme k těm, kteří se domnívají, že by se dal naznačiti hudbou každý význam slova až ku poznání jeho; nýbrž máme za to, že má skladatel, jsa slovy dříve rozručen, uspořádati svou skladbu nejen dle pocitu jednotlivých významů; nýbrž hlavně dle pocitu celku aneb hlavních momentů, což p. *Bendl* bystře pochopil a šťastně dovedl. Konečně dlužno ještě podotknouti, že p. skladatel opomenul v skladbě té podložiti text při nástupu tenoru notám: *cis, d, D* na slova: „*V srdci mlaďoučkém, tam klíčí poupě*.“ Zde by musel tenor, kdyby se měl řídit sopránovými notami, nastoupiti jedině na slabiku „*pě*“, což zajisté nebylo v intenci skladatelově. Aby se tomuto nedopatření vyhovělo, máme za to, aby si každý sám podložil slova: „*Tam klíčí*“ pod ty které noty, jež už dříve zpíval soprán a alt; tenor by to takřka svým opakováním jen jaksi dosvědčil. Co jsme pravili o čtvero zpěvu „*Přilítlo jaro*“, to platí též o skladbě „*Milenko drahá dobrou noc*.“ Komponista hledě zde přísně ku charakteristice, upravil svou hudbu dokonale přiměřeně lyrické této básni. Slova „*S nebe se vznáší andělé*“ charakterizuje skladatel tím, že dává melodii po stupních sestupovati a slova „*Milenko drahá, dobrou noc!*“ znázorňuje tím, že opakuje vícekrát před ukončením skladby slova ta na způsob ozvěny, která se konečně v dále ztrácí. Proč as p. komponista nadepsal nad slova: „*S nebe se vznáší andělé*“ „*Allegretto scherzando*“, nevíme si vysvětliti; nám se alespoň zdá, že význam slova „*scherzando*“ není odůvodněn ani v slovích ani ve skladbě samé. Ostatní čtyry skladby, které podobně rozbírají pro obmezenost místa nemůžeme, svědčí o zručném a zpěvném vedení hlasu jakož i o dobrém pojmutí ducha veškerých těchto písní, jež skladatel přioděl významnou hudbou, která odpovídá dokonale významu a titulu každé jednotlivé básni. Jediná věc, která nám byla u sborů: „*Ty malé, milé pomněnky*“ a „*Milenko drahá, dobrou noc*“ zvláště nápadná, jest ta, že *prvních osm začátečních taktů* obou sborů jak v *melodickém, eurythmickém, harmonickém a modulatorním ohledu* tak i dílem co do *drobného rytmu* někde úplně,

někde s malinkými odchylkami až na takt spolu souhlasí. Kojíce se nadějí, že se zas brzy na této dráze s p. Bendlem potkáme, nemůžeme jinak, než co nejvřeleji smíšené tyto sbory slav. pěv. jednotám doporučit. Úprava zevnější pocházející z ústavu p. Starého a Vítka je pěkná a úhledná. —x

Dopisy.

Z Paříže. (Velká římská cena. — Opera „Fiesco.“)

O římskou velkou cenu na zdejším konservatoriu, která záležela v tom, že ucházeči (žáci) do hudby uvést měli kantatu „Les amours de Francesca di Rimini“ ucházelo se více kompetentů. Zasláno bylo šest kantat, které jedna po druhé provedena byla. Po provedení všech oznámil Auber, ředitel konservatoře, že první cena se uděluje p. Taudouxovi, žáku Reberovu. — Pan Ed. Lalo obdržel za svou operu „Fiesco“ od ředitelství Theatre lyrique třetí cenu.

Z Milána 4. lipna. (Nové časopisy. — Nova opery. — Nové divadlo. — Sestry Marchisiovy, — Maestro Marchi.)

Časopisů divadelních a hudebních ustavičně přibývá. Před nedávnem vyšlo zde první číslo nového časopisu pro divadlo a hudbu a jmenuje se „Caffé Martini“. Hlavním spolupracovníkem listu toho je prý Ghislanzoni. Co nevidět vyjde v Neapoli nový divadelní list, jenž bude slouti: „La forza teatrale.“ — Nakladatel Trebbi dobyt si vlastnictví vážné čtyřaktové opery „Il conte assassino“ od maestra Lucilly, která se ještě neprovozovala. V příštím karnevalu provedena bude v Paříži ještě neznámá a nevydaná komická opera od zesnulého L. Ricciho. Maestro Pontoglio složil novou operu, jež se nazývá „Una notte di Natale.“ Jak se časopis Arlechino dovídá, bude se v Paříži provozovati nová opera „Esmeralda“ od markýsa Mazzacuratiho, jenž před nedávnem v souboji o život přišel. — Redaktor časopisu „Sirena artistica“ p. A. Laudi dokončil dvě libretta k operám „Esther di Granata — Stradella.“ První uvede v hudbu maestro Fornari a druhé maestro Meola. — Nové divadlo, které Morini ve Florenci vystavěti dal, bude se nazývat dle prince Humberta a otevře se dne 1. srpna t. r. Stavitel divadla inženýr Mariani a majitel Morini obdrželi řád italské koruny. Věhlasné operní pěvkyně Carlotta a Barbara Marchisiovy přibýly před nedávnem ze Španěl, kde triumfy slavily, šťastně do Turina. Nakladatel Lucca zakoupil od mladistvého maestra Marchiho operu „Il cantore di San Marco,“ která se na mnohých jevištích v Itálii s pochvalou dávala. Fr.

Z Říma, (Nastávající koncil a církevní hudba.)

Nastávající koncil bude prý se také i hudbou zanášeti. Budeť prý se domahati jednoty přednosu chorálního zpěvu. Stran této otázky požádání byli Fr. Liszt, Fetis a St. d'Arad, dvorní kapelník Viktora Emanuele, aby podali své dobré zdání, o němž by se ta která komise raditi mohla. Liszt navrhuje, aby přijat byl „Ritual Avignonský“; Fetis navrhuje kritickou revisí všech nápěvů a ustanovení jedného authentického koncilem samým; D'Arad doporučí revisí dle rukopisů Palestrinových.

Z Rotterdamu. (Hudební slavnost.)

(Pokračování.) K této slavnosti zavdala příčinu mimořádná hromada všech řiditelů hudby nizozemských zde a všech skutečných oudů Matschapij t. B. d. T. První den se provozoval „Samson“, oratorium ve 3 odděleních od G. F. Händla. Oratorium bylo mistrně provedeno a poskytlo všem přítomným krásný hudební požitek. Druhý den obsahoval takřka příliš mnoho dobrého. Veškeré skladby byly výborně od všech spoluúčinkujících provedeny. Byly to: Ouvertura z oratorium „Paulus“ od F. Mendelsohna-Bartholdyho. Recitativy a sbory z nedokončeného oratorium „Christus“ od F. Mendelsohna-Bartholdyho. Arie (modlitba) od G. F. Händla. — Koncert pro housle od L. Beethovena. — Arie z opery „Ifigenie v Tauridě“ od J. C. Glucka. Ouvertura „Medea“ od W. Bargiela. — Vondel. Slavná kantáta se sbory a soly od J. Verhulsta. — Recitativ a arie z „Don Juana.“ — Duo concertant: variace na cikánský pochod z „Preciosy“ pro dva klavíry od F. Mendelsohna-Bartholdyho a J. Moschelesa. — Arie z velkonoční kantáty „Lazarus“ od F. Schuberta. — Andante

z 9. koncertu pro housle od L. Spohra. — Arie z opery „Bianca e Faliero“ od G. Rossiniho. — Závěrečný sbor z oratorium „Samson“ od G. F. Händla. — Koncert tento začal večer o půl 6 a skončil v 11 h. F. B.

Z Berlína. (Nové opery „Cartouche“ a „Theodor Körner.“)

Dne 3. července provozovala se na zdejším Friedrich Wilhelmstädtském divadle nová opera „Cartouche“ od Jindřicha Hoffmanna, která se velice libila. Libretto je velmi obratně zosnováno. — Skladatel Wertheim zaslal ředitelstvu Darmstadtského dvorního divadla svou novou národní operu „Theodor Körner.“

Z Mnichova. (Prsten Nibelungů, opera od Wagnera. — Hans z Bülova. — H. Richter. — Dr. Fr. Liszt.)

Na den jmenovíu a narozenin krále Ludvíka provedeno bude nejnovější dílo Richarda Wagnera, totiž „Rheingold“, jednoaktová opera, která as dvě hodiny trvati bude. Opera ta tvoří pouze úvod k velké hudební slavnostné hře „Prsten Nibelungů“, která se po tři dni a jeden předvečer dávatí bude. Scénické těžkosti, s nimiž Wagnerovo dílo „Rheingold“ je spojeno, vysvitnou každému z následujícího líčení. Starý Rýn (řeka Rýn) skrýval dle báje ve své hloubi hned od počátku pannenský poklad „Rheingold“ (rýnské zlato). Básník uvádí nás nejprv na dno řeky Rýnu. Předpis pro dekoračního malíře zní: Zelenavé šero, jež nahoru jasněji, dolů temněji býti musí. Prostor je naplněna vlnícími se proudy, které neustále plynou od pravé k levé straně. Více do hloubky přecházejí proudy do stále jemnější mlhy, tak že se zdá prostora býti s výše mužské postavy na dně úplně prosta vody, která oblakovitě plyne nad noční půdou. Všude strmí z hloubí příkré rozsedliny ohraničující prostorujeviště. Celé dno je rozkaláno v divokou zoubkovatou motaninu, tak že nikde není rovná půda ano předpokládati se zdá, že jsou na všech stranách v nejhlubší temnotě hlubší rokle. A v dalším průběhu opery vyžaduje se od dekorátéra a mašinisty: V husté temnotě zmizí před očima obecnstva lodě, celé jeviště je naplněno od hůry až dolů černými proudy, které nějakou chvíli padati se zdají. Poznenáhla přecházejí vlny v oblaka, které se pozvolna vyjasňují a když se byly úplně vytratily, je viděti širokou končinu na vrcholcích hory, nejprv za nočního osvětlení. Svitající den ozařuje růstajícím leskem hrad se třpiťivým cimbuřím, které stojí na vrcholi hory v zázadí. Mezi tímto hradem zdobeným vrcholem a popředím leží hluboké údolí, nímž teče Rýn. Jeličkož má první dvorní kapelník Dr. Hans z Bülova jsa churav dovolení na 3 měsíce, převezme as druhý královský ředitel hudby, p. Hans Richter, druhdy soukromý sekretář Wagnerův, řízení opery této, v níž první síly zaměstnány budou a sice pp. Fischer, Bausewein, Heinrich, Vogel, Bachmann, Siegel, Schlosser, pak dámy Dietzova, Possartova, Ritterova, Voglova. Mistr Kindermann bude as zpívati Albricha, co zatím pro Vodana získán je pan Betz od dvorního divadla Berlínského. Dr. Fr. Liszt přibude k představení té opery z Říma do Mnichova. Při té příležitosti podotýkám, že Liszt složil oratorium „Kristus“, v němž hraje deskriptivní hudba výstřední roli. —

Ze Slaného. (Činnost našich spolků.)

U nás zápasí takřka jeden spolek s druhým o čilou činnost, jedna zábava honí druhou, slovem zde plyne společenský život jarým tokem. *Divadelní ochotníci* již o svátcích velikonočních pustili se do díla pracného a nesnadného. Viděli jsme „Žižkovu smrt.“ Můžeme směle říci, že nás překvapili dovednou souhrou a zdařilým provedením jednotlivých úloh. K této vlastenecké hře nešetřili ani výloh. Na nové obleky obětováno ku 300 zl. *Slanský Sokol* vyletěl již v květnu do lázní mšenských a chystá se v červenci opět rozepnouti k novému výletu křídel svých. Na oslavu upálení Mistra Jana Husa zapálil Sokol v svatvečer 5. července mohutnou hranici na Slánské hoře, posypal horu tuto přeletnými světly a zapěl dojemně v šeru nočním „Kde domov můj“ a „Hej Slované.“ — Dne 2. června otevřena jest slavně *městanská beseda*, které jsme postrádali již drahých let. Čítá údův přes 150 a již v zárodcích svých slibuje skvělou budoucnost. — *Zpěvácký spolek „Dalibor“* osvědčil bujarou činnost. Již o masopustě po třetí dával: „Kvas

Pokračování v příloze.

krále Vondry XXVI., jehož skvělé provedení svědčí o dobrých pěveckých silách spolku tohoto. V dubnu překvapil nás „Dalibor“ milou pochoutkou. Sestoupili se totiž jednotliví údové na počet 16 v hudební sbor a v zábavě dne 20. dubna hráli tak obratně, že jsme byli unešeni. Nemálo překvapili nás tuto dvě dámy libozvukým hlasem a výtečným přednosem. Paní Th. Stechová zpívala s p. Erstem, učitelem hudby, dvojzpěv ze zpěvohry „Belisar.“ Slě. Hajkova, paní Th. Stechová a p. D. Štastný přednášeli trojzpěv ze zpěvohry „Střelec kouzelník.“ Nekonečný potlesk byl důkazem velikého dojmu jich zpěvu na posluchače. — Dne 13. června podnikl Dalibor se Sokolem výlet do blízkých Zelevčic. Dne 27. června vyjel si Dalibor do lázní Mšenských na vyzvání Roudnického „Řípu.“ U veselém hovoru bratrských spolků a u rozmilém zpěvu zažil opět jednu utěšenou chvíli. Dne 11. července měli jsme pěveckou a hudební zábavu v zahradě u „Bílého Beránka“ jakáž povždy se těší skvělému výsledku. Tábor náš mohutní. Pan ředitel J. Procházka vyučuje 12 nadějných mladíků ve zpěvu, kteří bohda v brzku šik dobrých pěvců rozmnoží. Nesmím též zapomenouti na vydatnou činnost učitele hudby p. S. Ersta a p. J. Procházky, ředitele Dalibora, již osvědčili provedením melodramatické básně „Kolumbus“ dne 24. května v místnostech ochotnického divapla pomocí učňů hudební školy a zpěváckého spolku. Čistý výnos věnován chudé školní mládeži. A. P.

Z Nového Bydžova. („Lubor“ a činnost jeho.)

Zdejší zpěvácký spolek „Lubor“ uspořádal v letní saisoně pro své údy brzy po sobě dvě zábavy, jednu dne 30. května a druhou dne 27. června v zahradě Funkově. Ačkoliv obě dvě těšily se valnému účastensví se strany obecnstva, tož přece zejména druhá prvou značně předčila. Při prvé na závalu bylo již nepříznivé počasí, jež později nastalo, tak že od přednesení některých sborův upuštěno býti muselo a jen dva předneseny byly. Druhá záležela ze čtyř sborův, z nichž zejména „Připivě“ a „Husitská“ s pochvalou byly přijaty. Z novějších přednesena byla „Hubička“ od Em. Vašáka. Mimo to dávana veselohra „Všichni se hašteří,“ kterážto ku provedení v zahradě dobře se hodí, s úplným uspokojením posluchačstva se potkala, ješto úlohy vesměs nacházely se v rukou výborných. Mezery vyplnila kapela Novobydžovská, konec pak učiněn byl zábavou taneční. S oběma těmito zábavami spojena byla tombola, při níž k vylosování přišly předměty od zdejších dam k zřízení nového praporu spolkového darované. Účastenství při tom bylo tak velké, že ze 230 předmětů zbývá nyní již jen malá část k slosování. Částka tím způsobem na prapor vytěžená činí přes 160 zl. Při té příležitosti nelze mi opomenouti podotknout, že nynější stav pokladnice a ostatního jmění spolku velmi potěšitelný jest. Ačkoliv výbor nynější, nastoupiv po dlouhém spánku zpěv. spolku na začátku lonského roku, zaplatil velikou část dluhův převzatých, přece mu možno bylo, poříditi množství nových a nákladných věcí, zejména skvostný pult pro ředitele, flétny a klarinety pro odbor hudební atd., doplniti sbírku hudebním a dáti opravití nástroje (piano, basu aj. Že přes to všecko pokladna spolková nachází se v tak dobrém stavu, jako dá, vno nebyla, to děkovati sluší přízni, jaké se spolek zpěvácký u obecnstva těší, maje přes sto úduv přispívajících. O tento rozkvět spolku největších zásluh získal si nynější předseda p. P. Ritter, který s nevšední horlivostí o všestranné povznešení jeho se zasazuje. Bohužel postrádá zpěv. spolek již po delší čas řídicí ruky svého milovaného ředitele p. J. Čížka, jenž dlouhou a těžkou nemocí byv skličěn, nyní k zotavení svému nevyhnutelně oddechu potřebuje. Doufáme, že mu opět brzy popřáno bude v přerušené činnosti své jako dříve horlivě moci pokračovati. B.

Kronika zpěváckých spolků.

* Výlet „Hlaholu“ do Veltrus. Jak pilně pražský „Hlahol“ v prvních ročnících svého působení své letní výlety pořá-

dával a jaké oblíby tehdejší výlety u obecnstva se těšily, jest posud každému členu a každému příznivci Hlaholu v dobré paměti. V posledních čtyřech letech však toto pole činnosti spolkové jaksí leželo ladem; ne snad z ochablosti v činnosti spolkové, jako spíše následkem různých, odporných, veřejných poměrů, které nedovolovaly spolku tuto stránku tak pěstovati. Hlahol náš si více hleděl též koncertní působnosti a bavil obecnstvo ve svých večerních zábavách, po posledním pak výletu před dvěma roky do Berouna teprv letos opět odhodlal se Hlahol k podobnému podniku. Dne 4. července byl uspořádán výlet do Veltruského parku na celý den, na němž se účastnil též pražský Sokol a dámy smíšeného sboru „Umělecké Besedy“. Nebyl-li tento výlet co do počtu účastníků tak velkolepý, jak bývaly výlety jindy, byl za to zajisté pro výborný humor a nenucenou, srdečnou zábavu, a snad právě za příčinou menší, sobě bližší společnosti rozhodně podařený. Že účastníků všech bylo jen asi 150, kteří hned ranním vlakem do Veltrus odjeli, bylo příčinou nejisté počasí a předcházející velmi deštivé dny. „Bohemii“ rádi necháme tu radost, že nás napočtla jen asi 20 a že jsme nemohli jeti zvláštním vlakem o 7. hodině ranní, který byl, mimochodem řečeno, jen pro případ, že se sejde účastníků 300, objednan — my se těšíme však tím více z toho, že jsme třeba až v 8 hodin vyjeli a přece svého účelu tak znamenitě dosáhli. Na nádraží Veltruském byli výletníci očekáváni a přijati od deputac vůkolních sokolských jednot, a když panu hostinskému Kejřovi v Hledsebích vyřídili, že obdrží z Prahy před odjezdem odeslaný telegram, aby připravil oběd, odebrali se s hudbou v čele na cestu do Veltruského parku, kdež členové Hlaholu na pozdrav majetníku parku panu hr. Chotkovi sbor „Svoji k svému“ od K. Bendla zapěli. P. hrabě Chotek děkoval za poctu a nabídl pohostinsky svůj park s přáním dobré zábavy. Přání to se vyplnilo; chmury oblakové, stínící božím slunku, se poznenáhlu ztratily a jak rychle se obloha vyjasnila, vyjasnily se výletníkům tváře a veselí panovalo všeobecně. Průvod výletníků, jemuž sokolské oděvy a světlá roucha dam dodávaly pestrosti a půvabnosti, táhl svěžím zelením tichého parku v skvělé záři sluneční a činil ten nejpřívětivější dojem. Zpěv a hudba se rozléhaly houštinou lesní a rozpláshly udivené daňky v temné oboře. Nahoře u pavillonu přátelství na prostranném pažitě rozložila se společnost táborem; o rozmanitá občerstvení a střídavou zábavu, zpěv a tanec bylo hojně postaráno a výletníci se rozkošnému rozmaru tak úplně oddali, že trubka pořadatelova skoro o druhé hodině odpolední opětně a opětně k návratu do Hledseb vyzýváti musela. Cesta zpáteční byla opět jinými partiemi, kolem pomníku při výletu Umělecké Besedy v r. 1862 postaveném, a skrze umělou skalní jeskyni vykonána, telegram stranu obědu zatím došel, a výletníkům bylo velmi vhodné, že hned po příchodu do restaurace p. Kejře, velmi pěkně a pohodlně upravené, k obědu zasednouti mohli. Díky dopolední procházce, dobrému rozmaru a úpravě p. hostinského chutnalo všem jak náležitě. Ještě před obědem byla společnost doplněna značným počtem výletníků, kteří se ráno deště báli, pěkným pak počasím ale přece za druhými do Veltrus vylákáni byli. A když po obědě ještě domácí a vůkolní hosté v hostinskou zahradu zavítali, byla již tato takřka přeplněna. Nejmilejší překvapení učinili pražskému Hlaholu pěvci Budyňského zpěv. spolku „Bivoje“, kteří nehledíce na obtíže dosti daleké cesty se svým starostou p. Kurfürstem v čele a se svým krásným praporem do Hledseb zavítali. Uvítání bylo srdečné a sbratření pěvců Pražských a Budyňských tím upřímnější, čím více Hlaholové seznávali, jak „Bivoj“ dobře svého účele pochopil a si hledí, neboť při improvizované produkci pěvecké dokázali pěvci Budyňští vzácnou umělost v zpěvu sborovém. Při této příležitosti přednesl Hlahol: „Svoji k svému“ od K. Bendla, „Hymnu Slovanů“, od Fr. Bazina „Plavbu večerní“ a „Studentskou“ od Gadea. Na to přednesl „Bivoj“ řízením svého ředitele p. P. Linhartu „Křižáky na moři“ od Fr. Bazina a „Rekův sen“ od K. Slavíka. K závěrce přednesli pak oba spojené

Zprávy.

spolky řízením p. P. Linharta „Na Prahu“ od Veita a „Vlasti“ od Tovačovského. Jak již podotknuto, osvědčili se členové Bivoje Budyňského co dovední pěvci a překvapili obecenstvo precizností a přísným odstínováním přednešených skladeb, které právě z lehkých voleny nebyly. Čítá spolek ten dobrých zpěváků, jako jmenovitě pana učitele Pihrtu co výborného tenora, a může se honositi účinným, horlivým a obezřetným ředitelem p. P. Linhartem, jenž s velkou přesností dovedl bez přípravy dva spolky, kteří dosud nikdy spolu nezpívali, s výborným výsledkem řídit. Že obecenstvo všecky přednešené sbory s jásotem a pochvalou přijalo, netřeba podotýkati. — Mimo zpěv se pak bavila společnost — obzvláště mladší — tancem v prostranném zahradním sále. Tak uplynuly rychle chvíle, a hodina odjezdu nás překvapila u prostřed nejživější zábavy; nebylo však nic naplat, museli jsme do vlaku a s ním nazpět do Prahy. — Výlet celý tedy podařil se nad očekávání a k uspokojení všeobecnému, takže Hlahol pamětliv jsa tohoto krásného dne budoucně s uspořádáním podobného výletu více otáletí nebude. —

* Malostranský „Lumír“ uspořádá v neděli dne 25. lipna zahradní zábavu.

* Stanovy nového zpěv. spolku „Zvon“ v Bukově došly tyto dni místopředsedelského potvrzení.

* „Ohlas“ Olomúcký se chystá na pouť na posvátný Velehrad, která se bude odbývati v oktávě Nanebevzetí P. Marie. Provozovati bude *mši vokálnou* od Oberhoffera, ku Graduale *To den*, sbor od J. L. Belly, k Offert. „*Modlitba sv. Cyrilla na sotnách*“ sbor od J. L. Belly. — Poslední jest nejnovější sbor v. p. Bellou zkomponovaný pro bohoslovecký časopis „*Cyryll a Methoděj*“, který též redakce listu onoho nákladem svým vydala — co přílohu k časopisu. Jest to skladba překrásná, vznešená. Bude-li mi možno dopídit se ještě jednoho exempláře, zašlu ho Vašnostem k posouzení. Teď jest na prosto rozebrán — ač se dalo asi 500 ex. tisknout. — Spolek náš se musí každoročně znovu organisovat, protože mnoho údů odstoupne — (novosvěcenci totiž) a počátkem školního roku opět mnoho přistoupne (do I. ročníku). Po vystoupení v. p. ze IV. r. zůstalo nás údů *68 účinkujících*. Jest to již statečný hlouček mladých pěvců a vždy nadějí, že až údové co kněží vyjdou jedenkráte mezi náš dobrý lid slovanský i zpěvem šlechtiti budou mrav jeho a zdatně pracovati budou pro rozkvět zpěv. spolků venkovských. — Jest to nejhlavnějším cílem naším. F.

* V *Střelcích* (na Moravě) zařízen jest před nedávnem čtenářsko-pěvecký spolek. Výbor ku vypracování stanov skládá se z následujících pánů: Dst. p. far. Mich. Kobzy; Mar. Zháněla, učitele Holešovického, M. Chaloupka a Fr. Permy, rolníků.

* *Letovický zpěv. spolek* na Moravě zapěl při slavnostním výletu dne 5. července b. r., v němž se šest zpěv. spolků účastnilo, výtečný sbor „*Zaplesej Čechie*“ (slova od J. Drahorada) od ředitele *Josefa Drahorada*. Sbor ten líbil se nejen pěveckým spolkům ale i veškerým posluchačům, jichž přes 3000 bylo přítomno tak, že opakován býti musel a všichni přítomní volali šťastnému skladateli p. Jos. Drahoradovi hřímavé „*Na zdar!*“ a *Sláva!* Že zpráva ta těšiti bude překvapeného as skladatele, netřeba ani podotýkati.

* *Český zpěv. sp.* „*Lumír*“ ve *Vídni* odbýval poslední valnou hromadu dne 26. března na základě svých nových stanov, dle nichž název „*Český zpěv. spolek v Sechshausu*“ přeměněn v „*Český zp. spolek „Lumír“ ve Vídni.*“ Začátek spolkového roku položen na 1. ledna. V schůzi té vykonány též volby a zvoleni jsou pánové V. Petr za starostu, Fr. Skuthan za jeho náměstka; do výborn pak pánové Jindř. Sklenář, A. Bouček, J. Lázňovský, J. Holub, J. Tůma, Bohdan Krátký, R. Votava, J. Šmída a V. Posrříhač; za náhradníky pp. Náprstek, Příbek, Šimeček, Dlouhý, Houdek a Časenský. Za sbormistra zvolen později pan V. Mazánek. Ze zprávy jednatele a pokladníka spolku nepopíratelně na jevo vychází, že četný tento spolek horlivě kráčí za určitě vytknutým cílem svým.

* *České divadlo. Dne 12. července: La Traviata. — 14. července: Ballo in maschera (ve prospěch akad. čten. spolku) — 16. července: Faust a Markéta. — 18. července: Vilém Tell.*

Pohostinské hry slovutné pěvkyně slč. Vitaliové poutají zajisté každého, jemuž jde o pravé umění pěvecké; posluchač okřeje skutečně naslouchaje těm líbezným stříbrozvukům, které se z úst její co perličky pramení. Slč. Vitaliova zná mistrně nakreslit a plasticky znázornit každou povahu, kterou představuje, nejen významnou hrou, ale i hluboce citěným zpěvem a věru nevíme, které partii její bychom měli dáti přednost; zdaž její Traviatě, její Markétě aneb její Normě aneb Rosině. Zpíváť veškeré partie stejně dokonale a dochází také od obecenstva stejně nadšené pochvaly provázené četnými věnci a kyticemi. Domácí síly p. Lukes, Paleček, Šebesta, slč. Hanušova atd. podporují ji s chvalnou horlivostí účastnujíce se bouřlivé pochvaly. — Ve „*Vilému Tellu*“ slyšeli jsme po dlouhé přestávce p. Součka (Arnold), jenž došel za svůj pěkný výkon hlučné pochvaly. Slečna z Ehrenbergů, slč. Hanušova (Matilda), p. Lev, Paleček a Šebesta provedli výtečné své úlohy. Orkestr držel se řízením p. Smetany výborně. P.

* *Pan Čeněk Vinař* vydal právě „*Pochod*“ pro piano k slavnosti odhalení pomníka Fügnerova, nákladem J. Schindlera v Praze. Rázný rytmus a přiměřená melodie získají pochodu tomu zajisté oblibu nemalou.

* *Pan ředitel Josef Drahorad* vydá co nevidět figurální mši do A-dur, která už několikrát v Praze s velkým úspěchem veřejně provedena byla. Doufáme, že najde mše tato takého vřelého účastenství, jako ony tři oblíbené církevní hymny téhož skladatele pro smíšený sbor, které byvše v Budyni nad Ohří několikrát provedeny, zavdaly tamějšímu zpěv. spolku „*Bivoji*“ příčinu, vzláštím pochlebným připisem skladatele odměnit. Zároveň podotýkáme, že činný p. Drahorad uspořádal pro mužský sbor as 15 národních mysliveckých písní, které v příští zábavě *Lumír malostranský* provede.

* *Pan Jos. Rozkošný*, skladatel více klavírních skladeb, pracuje nyní o pětiaktové české opeře, k níž mu Ed. Rüffer text byl napsal. Děj této opery vzat je ze života národního. Na podzim zadá ji nadaný skladatel ředitelstvu českého divadla.

* *Pan Vilém Blodek*, skladatel opery „*V studni*“ komponuje opět novou komickou operu na text Karla Sabiny.

* *A. Šerov*, skladatel a kritik ruský, zdržuje se nyní v Mnichově, aby byl přítomen zkouškám k nové Wagnerově opeře „*Rheingold*.“

* Slč. *Kroppova*, koloraturní pěvkyně, vystoupila v neděli dne 11. lipna v divadle Krollově (v Berlíně) v Traviatě s nejskvělejším úspěchem.

* Slč. *Vilemina Čermáková*, roztomilá pianistka naše odebrala se do lázni Wartemberských, aby tam své zdraví zotavila.

* *Pan Ferd. Schlegel*, pianista a *pan Hejcmann*, továrník pian ve Vídni hodlají v Praze zříditi velkou *továrnu na vyrábění pian*. K tomu cíli konají se již přípravy v domě 415 vedle Platejsu. Znajíce pana Hejcmanna co výtečného stavitele pian, máme za to, že si ve své otčině brzo dobude velké pověsti, které už nyní ve Vídni požívá.

* Slč. *Charlotta Jelínková*, kolor. pěvkyně, engažována jest pro zimní saisonu v Rostoku.

Pan Dr. Aug. Vil. Ambros dokončil právě sonatu pro piano, která co nevidět v Lipsku tiskem vyjde.

Listárna.

Sl. zpěv. sp. v S... Podobný tragikomický výjev složil p. Dr. Javůrek v Brně pod názvem „*Mistr Kaňhal v nesnázi*“, slova od Dr. J. Ilnera. Je to velmi dobrý žert, jenž zbudí zajisté všude home rického smíchu. Lze ho dostat u Frant. Boučka v Praze 290—I. — Sl. zpěv. sp. L. na Moravě. Nápravnickovy žertovné sbory můžeme Vám obstarati.